

A nagyravágyás következményei

Kedves J. testvér! {5T 336}

Amióta a maine-i tábori összejövetelen megismerkedtünk, tudom, nincs túl késő ahhoz, hogy rendbe hozd szíved és családot állapotát. Tudom, hogy Isten Lelke mély benyomást tett rád. Most az a kérdés, bűnbánatot tartasz-e, örömmel átadod-e a szívedet Istennek, feleletül a hívásra? Látomásban elémt tárult eseted, de míg teljesen a lelkek ellenségének uralma alatt álltál, nem mertem elküldeni neked az Úr üzenetét. Attól tartottam, hogy félvállról veszed, s a végső felhívást visszautasítva távozásra készted a Szentlelket. Most mégis serkent valami, hogy elküldjem neked a bizonyágtételt, amely életre keltő illatnak, vagy a halál leheletének bizonyul majd számodra (II. Kor. 2:16). {5T 336.2}

Ne olvasd el soraimat, ha már eldöntötted, hogy a világosság helyett a sötétséget választod, hogy a pénz istenét akarod szolgálni Krisztus helyett. Csak akkor olvasd el leveletem, ha valóban Isten akaratát kívánod cselekedni, s készen állsz az általa elrendelt módon üdvözülni. De azért ne olvasd el, hogy gáncoskodj, sem azért, hogy kiforgasd, nevetségessé tedd és megvesd, mert akkor ellened tanúskodik majd az ítéletben. Mielőtt elolvasnád ezt a figyelmeztető üzenetet, járulj egyedül Isten elé, kérd, hogy távolítsa el tőled a dacos, lázadó lelket és a hitetlenséget, s hogy lágyítsa meg és csillapítsa le kőszívedet. {5T 336.3}

Nem foghatjuk fel Isten nagyságát és bölcsességét, s nem tudjuk elképzelni azt a mérhetetlen távolságot, amely a Teremtő és kezének teremtményei közt van. Aki a mennyben lakik, a világegyetem uralkodói jogarát tartja kezében, nem a mi véges mértékünk szerint és nem a mi gondolkodásmódunk alapján ítél. Tévedünk, ha azt gondoljuk, hogy ami nekünk jelentős, Istennek is fontos, és ami nekünk apróság, az az Ő szemében is csekélység. Ha Isten képességei azonosak lennének a miénkkel, akkor nem lenne dicsőbb, mint mi vagyunk. {5T 337.1}

Isten nem minden bűnt tekint egyformán súlyosnak. Az Ő szemében is vannak a bűnek fokozatai, akár az emberek ítéletében. De bármennyire csekélységnek tűnik is valamilyen vétek az emberek előtt, Isten előtt egyetlen bűn sem jelentéktelen. A részeges embert lenézik és rámondják, hogy bűnei kizárják őt a mennyből. Ugyanakkor a büszkeség, önzés és irigykedés megrovás nélkül burjánzik. Némelyik bűn különösen sérti Istent: „A kevélynek ellenáll.” (Jak. 4:6) Pál világosít fel minket arról, hogy más tulajdonát kívánni bálványimádás (Eféz. 5:5; Kol. 3:5). Akik ismerik a bálványimádás kárhóztatását a Szentírásban, azok előtt nyomban világossá válik, mennyire súlyos bűn ez. {5T 337.2}

Isten az Ő prófétái által szól hozzánk: „Hagyja el útjait a gonosz, és gondolatait a bűnös: térjen vissza az Úrhoz, mert megkönyörül rajta, Istenünkhöz, mert bőkezű a megbocsátásban. Hiszen az én gondolataim nem a ti gondolataitok, és az én útjaim nem a ti útjaitok – mondja az Úr. – Igen, amennyivel magasabb az ég a földnél, annyival magasabbak az én útjaim a ti útjaitoknál.” (Ésa. 55:7-9) Tisztánlátásra van szükségünk, hogy Isten mértékével és ne a miénkkel mérhessük a bűnt. Ne emberi véleményeket vegyünk alapul, hanem Isten szavát. {5T 337.3}

Most a földi élet küzdőterén harcolunk. Soha ne feledjük, hogy egyéenként felelősek vagyunk a csata kimenetelért. Noé, Jób és Dániel megállták helyüket, igazságukkal mégsem mentenék meg sem fiaikat, sem leányaikat, csak a saját életüket. Testvérem, te nem gondoltál erre. Azzal igazoltad eljárásodat, hogy a testvéreid sem cselekedtek helyesen. Néha úgy viselkedtél, mint az elkényeztetett gyermek. Hitetlenségről és kétségekről beszéltél, hogy másokat bosszants, megéri ez? Létezhet-e olyasmi a családotban, a gyülekezetben, vagy a világban, ami igazolná közönyödöt Isten követelményei iránt? Segítenek-e rajtad a kifogásaid, amikor majd az egész Föld bírása elé állsz? Milyen balgának és bűnösnek tűnik majd önző és fukar életed! Milyen keserűséget érzel majd, amikor belátod, hogy világi vélemények és világi nyereség takarták el szemed elől a hűségesekeknek járó jutalmat – az örök áldást Isten paradicsomában. {5T 337.4}

Amikor súlyos testi fájdalmak értek, s nem reménykedhettél az emberek tudásában, az Úr megszánt és kegyelmesen elvette rólad a betegséget. Sátán próbált téged megbetegíteni és tönkretenni, sőt az életedre tört. Üdvözítő azonban ismételt megóvott, nehogy a gonosz akkor pusztítson el, amikor démoni eszeveszettség tombol benned, és hitetlen, keserű szavakat szólsz a Biblia és az igazság ellen, aminek pedig

valamikor a védelmére keltél. Amikor az ördög mindenáron téged követelt mint tulajdonát, Krisztus ezekkel a szavakkal űzte el kíméletlen, gonosz ellenségedet: „Még nem vontam vissza tőle a Lelkemet. Még két lépés választja el attól, hogy áthaladjon a kegyelem és a szeretet határán. Véremmel vásároltam meg az embereket. Vádoljon téged az Úr, te Sátán, vádoljon téged az Úr!” (Zak. 3:2) {5T 338.1}

Ekkor az Úr felidézte előttem az elmúlt napokat, s megmutatta azt az időt, amikor az igazság visszhangra talált a szívedben. Isten Lelke meggyőzött az útról, amelyet követned kell, te pedig elkeseredett harcot vívtál az önzéssel. Ravasz, számító ember voltál. Nem azt tetted másokkal, amit te szerettél volna tőlük kapni, hanem amikor csak tudtad, kihasználtad őket. Elkeseredett közelharcot kellett vívnod, hogy legyőzd s megalázd büszkeségedet. Csak Isten kegyelme által tudtad elvégezni ezt. Mégis, ahelyett, hogy gyökerestől megújultál volna, hirtelenében megfoltozott jellemedhez csatoltad az igazságot, de ez a jellem nem bírta elviselni a kísértés próbáját. Nem azzal kezdted, hogy megtört és alázas szívvel kerested Istent, s nem tetted jóvá igazságtalan tetteidet sem. Ha ezt cselekedted volna, nem buktál volna el, és később sem estél volna az ellenség csapdájába. Önzés keveredett indítékaidhoz, amit magad sem láttál tisztán. Világi érdekek, társadalmi rang, viszonylagos tisztesség befolyásoltak téged, ezek készítettek arra a döntésre, hogy ne végezz alapos, komoly munkát Isten és emberek előtt. {5T 338.2}

A világ mértéke után nyúltál, az csúfította el keresztény jellemed őszinteségét és ártatlanságát. Így aztán nem teremtél megtéréshez méltó gyümölcsöket. Zákeus így szólt: „Ha valakit becsaptam valamivel, négyannyit adok helyette.” (Lk. 19:8) Legalább igyekeztél volna, hogy rendezd a mások ellen elkövetett igazságtalanságaidat! Úgysem tehetsz mindent jóvá, mert azok közül, akiket becsaptál, néhányan már a sírjukban pihennek, s a feljegyzés megmásíthatatlanul ellened szól. Ilyen esetekben a legjobb, amit tehetsz, hogy jóvátételül áldozatot hozol az Úr oltárára, amit Ő majd elfogad, és megbocsát neked. De ahol csak teheted, kárpótold azokat, akiket megrovidítottál. {5T 339.1}

Ha hitetlen barátaid meglátták volna benned az igazság átalakító hatalmát, olyan érv lehettél volna a kereszténység mellett, amit lehetetlen megcáfolni. Tiszta, éles fényt tükrözhetnél volna a világnak. De ehelyett összekeveredtél a világgal és ájtárt téged annak lelkülete. Testvérem, újjá kell születned. Teljesen értéktelen az olyan kereszténység, amely csak külsőségekből áll. Hiányzik belőle a megmentő hatalom, nincs átalakító ereje. Az a vallásosság, amely csak a szombati istentiszteletre korlátozódik, senkire sem ragyogtat fénysugarakat. Kérve kérek, vizsgálj meg alaposan a szívedet! Harcias, vetekedő szellem él benned, s ahelyett, hogy elnyomnád, még legyezgeted is. Határozottan változtass az életeden! Ápold magadban a szelídséget, hitet, szeretetet és alázatot. Veszedelemben forog az üdvösséged, egészen bizonyosan elbuksz Sátán súlyos csalásai következtében, ha meg nem veted a lábadat és nem állsz ellent a világiasság és nagyravágyás vonzásának. Változtatnod kell a világhoz fűződő kapcsolataidon, határozott elkülönülésre van szükséged. Pozíciód folyamatosan a kísértések ajtajait nyitja meg előtted, ezért add fel azt. Messziről kerüld el a politizálást, őrizkedj a vitakozástól! Maradj távol minden olyan hivatástól, amely serkentené benned a leküzdendő jellemvonásokat. {5T 339.2}

Testvérem, határozott erőfeszítéseket kell tenned, másképp sohasem rázod le magadról a sötétség cselekedeteit. A gonosz a magáénak tekint. Amikor Isten szolgáló bizonyágtételét hallgatod, mint az utóbbi tábori összejöveten, akkor mély meggyőződés lesz úrrá rajtad. Mégsem felelsz Isten Lelkének benyomásaira. Amikor pedig a világiak közé vegyülsz, az ő lelkületüket teszed magadévá - elsodor a világ árja, mert nincs benned erkölcsi erő az ellenállásra. Egyé leszel a világ szerelmeseivel, sőt rosszabb a lelkületed, mint az övék, mert önként választottad. Szereted az emberek dicséretét, s jobban szereted e világ gazdagságát, mint Jézust. A pénz istenének szeretete tapad minden porcikádhoz, teljesen lefoglal. Olyan nehéz lesz kiirtani ezt magadból, mintha a jobb szemedet vájnád ki, vagy a jobb kezedet vágnád le. Mégis úgy szólok hozzád, mint aki tudja: ha le nem győzöd magadban a pénz lángoló szeretetét, az lelked üdvösségébe fog kerülni, akkor pedig jobb lett volna meg sem születned. {5T 340.1}

„Nem szolgálhattok Istennek és a mammonnak.” (Mt. 6:24) Amennyire szereted és táplálsz a világias lelkületet, pontosan annyira ébred benned a dacosság érzése, úgy kérdőjelez meg az igazságot, úgy gáncoskodsz majd azokkal, akik elhozzák neked az igazság üzenetét. Kineveted majd az igazságot, és hamis tanú leszel, testvéreink vádolója. Az Istentől kapott képességeidet, amelyeket az Ő dicsőségére kellene felhasználnod, tevékenyen harcba fogod vetni az Úr műve ellen. Nincs egyetértés Krisztus és Béliál között. A

világ barátságát választottad, ezért kifejezetten a gonosz oldalán állsz. A test kívánsága ellenségeskedés Istennel és szembeszegülés az igazság legkézzelfoghatóbb bizonyítékával. Sátán nem állhatja a világosságot, mert az kárhoztatja őt. {5T 340.2}

Bár szélesre tártad szívedet a hitetlenség és a kételkedés előtt, mégsem válhatsz soha őszinte hitetlenné. Dicsekedhetsz azzal, hogy nem hiszel a Bibliában, de magad ellen hamisan fogsz esküdni mindenkor, mert jól tudod, hogy nincs igazad. {5T 341.1}

Kérlek, készülj fel komolyan az örök életre! Zúzd szét az ellenség csapdáját, küzdj a cselvetései ellen. Legyen ez az imád: „Nem félek annyira semmitől a világon, mint hogy nem ismerem fel teljesen a kötelességemet, vagy ha felismerem, nem teljesítem azt.” „Szálljatok síkra Jézusért!” - mondta az egyik haldokló szent. Igen, testvérem, szállj síkra Jézusért! Ez majd igénybe veszi minden erődöt. Talán világi foglalkozásodat is meg kell változtatnod. A tekintély, a hírnév, a hivatás csapda neked, veszélyeztetni üdvösségedet. A számító világi okosság szüntelenül igyekszik elfordítani téged az Üdvözítőtől. Tolakodó, dacos, istenkáromló hitetlenség próbálja majd maga alá temetni Jézus evangéliumát a lelkedben, s a világban is. Te mégis szállj síkra Jézusért! Rokonaid és barátaid előtt, minden üzleti kapcsolatodban, világi ismerőseid előtt - bárhol és mindenhol, bármilyen körülmények között, állj ki Jézusért! {5T 341.2}

***** {5T 341}